

1. TYÖTUNNIN HINNALLA KAIKILLE TÖITÄ

Se onnistuu kansan ja valtion yhteistalkoilla. Hallitus vaatii lisää työtunteja sivuuttaen työttömät. He ovat voimavara ja tärkeä osa ratkaisua: kaksi ihmistä tekee peräkkäin kuusi tuntia kumpikin. Yritykselle syntyy 2 x 6 t päivä. Kysymys, onko työtä ja kysyntää koko päiväksi, patistaa yritykset luovuuteen. Ei työ tekemällä lopu – työ synnyttää työtä.

Muutos toteutuu yhden työtunnin hinnalla siten, että työllisten talkoo-osuus täyttyy annettaessa tunti työttömälle. Valtio korvaa päivän toisen poisannetun tunnin vapautuvista työttömyyskuluista. Näin syntyy kolmen hengen panoksesta työttömälle työ ja palkka.

Valtion osallistuessa on palkan alennus yhden työtunnin verran. Palkka-alea on jo ehdotettu vastineetta. Nyt vastineena on kuuden tunnin työpäivä ilman ylitöitä. Neljän tunnin työaikaa sovelletaan opiskelijoille ja ikääntyville. Valtio selviää lisäkustannuksista työttömyysasteen laskiessa.

Yritys saa tukena työaikaa puolet ja työntekijöitä kolmasosan lisää sisältäen harjoitteluajan. Teorian kustantaa valtio. Talkoot käydään läpi ala kerrallaan vaalikauden aikana sadantuhannen työllistyvän vuosivauhtia. Uusi hallituskausi kuluu yhtä tärkeässä talouden jälkihoidossa.

Työttömät ovat entisiä ja potentiaaleja palkansaajia, siksi ay-liike on heidän asiallaan. Mikään muu rakenneuudistus ei toimi tasapuolisemmin ja lisää työtä tehokkaammin. Kevennetty reformiverotus auttaa pienituloisia.

Tämä työaikareformi on positiivisesti mullistava uudistus, kvanttiloikka. Se on paradigman muutos ja vapautus työn ja työttömyyden orjuudesta. Se siirtää talous- ja työelämämme tälle vuosituhannele. Simsalabim!

Ulla Grünstein
Helsinki